

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

No. 6., Vol. 17., 15. června-June 15th, 1983.

35 Years Ago: The Legendary Berlin Airlift

On June 24th, 1948, the Soviet Union blocked all roads, railways, and waterways to and from West Berlin, with the obvious aim of forcing the Western allies — the Americans, British, and French — to leave the divided city and to surrender the western part to the Soviet army. After World War Two had ended in 1945, the four victorious powers, who were on friendly terms then, divided Germany among themselves and split it into four occupation zones. And Berlin, the capital which was situated in the heart of the Soviet occupation zone, was also put under joint administration. But soon relations between the Western powers and the Soviet Union deteriorated. And while the Western allies introduced democratic rule in West Berlin, the Soviets enforced a communist administration within their own sphere of influence. The controversy finally culminated in the Berlin blockade. The Western powers had only two choices: either to abandon the city or to somehow supply the people there with the necessities of life. A forceful opening of the land routes seemed too risky, so they decided on trying it by air.

It became a great success. All available planes were taken to West Germany, loaded with all conceivable cargoes — ranging from potatoes to coal — and sent on their way to Berlin, where they were quickly unloaded and returned to the West. The minimum the West Berliners needed for survival was around 2000 tons of foodstuffs per day, but the pilots involved worked round the clock and soon surpassed this quantity. The record was set on April 15th, 1949: British and American planes made 1398 flights to the isolated city, transporting some 12,940 tons of goods. During the first weeks of the blockade, the Soviets were convinced that the Western allies wouldn't make it. In their eyes it simply was impossible to supply 2.2 million people by air. In winter at the latest, so the Soviets thought, West Berlin would be theirs, the shortage of fuel would be forcing the people down to their knees. But the Western allies even managed this problem. And internationally, the tide turned increasingly against the Russians, who lost the last bit of their reputation. So, at the United Nations headquarters in New York, American and Soviet delegates started negotiating. The result of their talks: on May 12th, 1949, the blockade ended. To this very day, the land routes to and from West Berlin are in operation, since Germany still is divided into the communist-ruled eastern part and democratic West Germany.

Wing Commander /ret./,
Dr. Jan Gellner, D.F.C.,
rezident v Caledon East,
Ont., dostal vysoký kanad-
ský řád - ORDER OF CANADA.
Gratulujeme! Je profeso-
rem na York University a
rediguje revue "Canadian
Defence". Pochází z Brna.

Josef Čermák, Q. C.:

OUR DEBT AND OUR CONTRIBUTION

/Editor's note: The highlight of the 35th Congress of Czechoslovak Association of Canada was a banquet in the Canadian Room of the Toronto Royal York Hotel on 28th May, 1983. In addition to the head table guests, some 60 individuals were named who allegedly contributed greatly to either Canada or to our community. /We are of course proud of men like Tomáš Baťa, Rudolf Fraštacký, Jan Gellner, Peter C. Newman, Vladimír Krajina and Josef Škvorecký. /When this part of the evening was over, because of the lateness of the hour, the closing remarks by J. Čermák were delivered only in part.

In my opinion Mr. Čermák's remarks deserve to be published in full to underline our real contribution and debt to Canada. MJ/

Ladies and gentlemen,
About a month ago, I attended in this room a fund-raising dinner of one of our major political parties. The mood here tonight is not strikingly different from the mood at that fund-raising event. Twenty, thirty years ago we would have indulged in nostalgic orgies, remembering the valleys greener than they ever were; bleeding individually from personal wounds; hurting collectively as members of a defeated tribe. Tonight, we appear just as successful, just as confident, and yes, just as pleased with ourselves, as the people at the fund-raising dinner a month ago. And that is as it should be—we must be grateful for every bit of unoffending pleasure we manage to snatch from the jaws of time.
And yet, I am troubled. Perhaps it is because there is a bit of Mother Teresa in all of us and I know that outside there is a savage and brutal world with tens of millions of unemployed and too many children dying from starvation. Perhaps it is because our native land is still in the grip of the most grotesquely perverse system yet devised by man or perhaps it is simply because I realize that success is to such a large degree a matter of luck, genes and circumstances and I sense the fragility of my victories.
Some of us present here tonight were chosen for our contribution to Canada. Before we speak of our contribution, perhaps we should speak of our debt. True, we are indebted for the opportunity to enjoy the good things of life—nice homes, cars, cottages, good food, travel. But we are indebted for something on a much higher plane, for something more profoundly essential to the dignity of man—for a chance to fashion our lives in as much freedom as any country

CERMAK, JOSEF RUDOLF CENEK, lawyer, b. Skury, Czechoslovakia, Nov. 15, 1924; s. Rudolf and Rosalie (Zahalkova) C.; student Charles U., Prague, Czechoslovakia, 1945-48; LL.B., U. Toronto (Ont., Can.), 1951. Called to Ont. bar, 1960, created Queen's counsel, 1975, mem. firm Borden, Elliot, Kelley & Palmer, Toronto, 1960-61, mem. firm Wahn, Mayer, Smith, Ciebat, Loyons, Torrance & Stevenson (name now Smith, Lyons, Torrance, Stevenson & Mayer), Toronto, 1962—, partner, 1967—, dir. Wright Line Can. Ltd., Carleton Homes Ltd., Galahad Investments Ltd., Abbotceci Ltd., D.W. Naylor Ltd., Muskoka Properties Ltd., Actor, New Theatre, Toronto, Snizek Theatre, N.Y.C. Mem. Exec. Pro Arte Orch. Assn., 1943-66. Mem. Canadian Ont. bar assoc., Czechoslovak Soc. Arts and Scis. Am. (pres. Toronto chpt. 1970-79), Czechoslovak Nat. Assn. Can. (mem. exec. 1958-70), Club Sokol Symphonie Assn. (Toronto). Author: Pokorec Navraty, 1955; Going Home, 1963. Editor: Zpravy News, 1965-67; chmn. editorial bd. Nase Hlasy Toronto Czech Weekly, 1960-68.

offers its inhabitants today. We know that freedom is not an unblemished blessing. If I had to define it, I would describe it as the agony of choice. For that agony of choice we are indeed indebted. For the gift of that agony of choice we love this land as much as the native born. The country, which is theirs by birthright, we made our destiny by an act of faith. Our love for it is as irrevocable as theirs, even though a part of our hearts may forever remain hostage to another land—a small, lovely country in the centre of Europe—which contributed many a magnificent dream and much beauty to the common treasury of mankind.

We like to think that we made a contribution to Canada and not only those at the head table and those of us introduced here tonight. How does one measure contribution? There are contributions other than excellence in the professions, business or art and they are perhaps equally important:

There have been men and women who paid a heavy price of long, long years of hard and unheralded work in the fields, in the mines, in the factories;

Continuation on page 3.

Slovenští separatisté a Holocaust

Podánilo se slovenským separatistům přemluvit guvernéra státu Pensylvánie, aby vyhlásil 14. března za den "slovenské samostatnosti". Z proklamace jsme se dověděli, že "Slovenský svobodný stát", založený Hitlerem, si vzal za příklad "americkou konstituci".

Československá národní rada americká reagovala telegramem na guvernéra, ale bylo již pozdě zmařit úskočné plány slovenských separatistů. Proti prohlášení protestovali okamžitě další: br. Andrew Valušek ve Washingtonu, místopředsedkyně ses. Anna Faltusová, předseda washingtonské oblasti ČSNRA br. Vladimír Fleischer a člen výkonného výboru Rady br. Pavel Šturman

Nejúčinnější protest byl od židovských organizací, které svolaly velkou manifestační schůzi - Holocaust Gathering - do Washingtonu na dny 10. až 14. dubna 1983. Chtěly, aby svobodný svět si uvědomil hrůzy hitlerovské doby, aby nezapomínal a hlavně, aby někteří dokonce nepokoušeli se nám namlouvat, že se "nic nestalo". Že pokus vyhlazení židů a jiných národů nacisty je pouhým výmyslem na pošípání nevinných

Zvolení B. Mulroney-ho předsedou kanadské konzervativní strany v Ottawě nedávno, bylo pro mnohé velkým překvapením. Tím přichází v úvahu možnost, že v příštích všeobecných volbách /asi na jaře 1984/ se tento muž stane kanadským ministerským předsedou. Je zkušený v obchodním podnikání, nikoliv v politice, což možná je výhodou. Ženy ho vesměs označují za šarmantního muže. Zajímavé je také, že jeho žena Míla je chorvatského původu a že jeho dobrým přítelem a politickým poradcem je náš krajan, fed. poslanec Otto Jelínek z Bronte, Ont. Očekává se, že dostane ministerské křeslo za předpokladu, že konzervativci porazí liberály.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND SLOVAK LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 10:00
zámorí lodí ... \$ 12:00
zámorí letecky ... \$ 15:00

LIDÉ MEZI NÁMI

Čtenáři z Quebecu
nás upozornili, že
členem městské
policejní jednot-
y v Cowansville,
jižně od Montre-
álu je krajan
Michel Janeček.
Je v širokém o-
kolí velmi popu-
lární. I když jde
o krajana, sotva
odpustí našim
montreálským je-
dincům na své chaty do Vermontu po-
kutu za rychlou jízdu, nad povolený
limit. Dokonce jim nepomůže, když se
vymluví, že spěchají na oběd či vě-
čeři k Benešovům do Burlingtonu..
/Adresa: BENES INN, 1710 Shelburne Rd.
So. Burlington, VT 05401, USA. Tel. 802-
862-0073./

Michel Janeček

ČESKOSLOVENSKÝ LEV provedený ve 14K zlatě

Jako přívěšek k náramku, medailon,
jehlice do kravaty nebo do klopky.

Velikost 1 (ilustrovaná) — \$120 a daň
Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

Veškeré opravy, předělovky,
odhady zlatých a stříbrných šperků

J. M. KLEIN - ZLATNÍK

5 Shuter St., Toronto
(vedle MASSEY HALL)

862-0807

zasíláme na dobírku

VZPOMÍNKA

Začátkem června tomu byl už rok, co z našeho středu tiše
odešla svérázná postava našeho divadelního dění v Toron-
tě, paní Růžena Haisová, uměleckým jménem Karyčová. Bylo jí
83 let. Zemřela v Orillii, Ont. a byla dne 6. června 82
zpopelněna ve Westonu, Ont. Protože během posledních něko-
lika let žila střídavě v zimě na Floridě a v létě na své
chatě na Muskoce, její odchod se nedostal na stránky kra-
janského tisku. A přece její život byl nesmírně bohatý a
divadlu v Torontě věnovala nejméně 10 let. Neměli bychom
na takové lidi zapomínat!
Narodila se jako Růžena Kropáčková v r. 1899 a od útlého
dětství hrála divadlo, první v souboru dr. Musila v Choce-
radech. Prošla školou známé herečky Huebnerové a získala
menší role na venkovských scénách, až zakotvila v Plzni a
v Praze. Divadelní ředitel Budil ji nazval "velmi nadanou
herečkou". Ve 20. letech ji její rodiče poslali do Kahýry, kde žila její sestra.
V té době se Egypt dostal na první stránky světových novin, protože tam objevili
neporušenou hrobku faraona Tutankhamona a mezi objeviteli byl náš egyptolog dr.
J. Černý. Růženka se tam provdala a se svým manželem procestovala celý Egypt,
včetně oázy Siwa. Čs. vyslancem tam tehdy byl Hurban. Růženka organizovala semi-
ře a přednášky ve své rezidenci. Po manželově onemocnění v r. 1932 otevřela PEN-
SION GARDEN CITY, pětipatrový dům, z jehož střechy byl nádherný výhled na širé
okolí. Tento podnik se stal zvláště za 2. války Mekkou všech našich krajanů, kte-
ří Egyptem projížděli, ať šlo o vládní delegace, cestovatele, malíře, hudebníky atd.
Třicetipětí pokojů pensionu doslova prošla celá čs. armáda na Středním východě
a to zdarma! O této její činnosti podávají svědectví mnohé kapitoly knih čs.
spisovatelů a cestovatelů po Africe. Velmi pěkně o ní psali Zikmund a Hanzelka
v knize "Afrika snů a skutečnosti". /Populární byl také pohostinský podnik ro-
diny Lánů pod Kilimanžárem./ Když v roce 1951 začaly nesnáze bílých v Kahýře
/byl zavražděn m. j. i kanadský obchodní attaché/, Růženka s manželem a se se-
strou emigrovala do Kanady. Někdy v roce 1955 založila amatérský soubor divadel-
ní v Torontě za velmi těžkých podmínek. Domovem souboru byla Masarykova hala na
Cowan Ave., kde jeviště bylo nedostatečné. Přesto byla umělecká úroveň předsta-
vení dobrá a lidé se těšili na každé nové vystoupení souboru. Nejvíce lístků
ovšem prodal pan Hais a členové souboru. Vyvrcholením jejich snah byla produk-
ce "R.U.R.". Posledním jejím divadelním gestem bylo, že celou svou knihovnu her
věnovala p. Tomanovi a dnešnímu Novému divadlu. MJ

Bude vás zajímat

Do Toronta a okolí:

Paní Vlasta Brankovská
řídí i letos letní te-
nisovou školu pro mlá-
dež od 6ti do 14ti let.
Kurzy pro dospělé do
70ti let jsou rovněž
populární. Učíte se z
Video-playback. Volej-
te tel. 653-4942. Nebu-
dete litovat..

SACHAROV DO VÍDNĚ?

Vídeňská universita pozvala Andreje Sacha-
rova, sovětského fyzika, nositele Nobelovy ce-
ny, jako hosta, přednášejícího profesora. Ze
Švédska přichází zpráva, že Sacharov by byl
ochoten tuto nabídku přijmout. Oznamoval to
československý disident František Janouch,
zaměstnaný v ústavu atomového výzkumu ve
Stockholmu. Sacharov prý dosud všechna
pozvání ze zahraničí odmítal z obav, že by
mu sovětský režim nedovolil návrat do vlasti.

NAŠI VE WINNIPEGU

NEZAHÁLEJÍ

Kanadsko-československé podpůrné sdružení ve Winni-
pegu oslavilo nedávno už 70. výročí svého založení.
Při této příležitosti udělil výbor čestné členství
několika zasluhujícím krajanům mimo Winnipeg. V to-
rontské oblasti byli vyznamenáni m. j.: Gustav Přistu-
pa st. s paní, Rudolf Fraštacký s paní, Zdeněk Mimra
s paní, major Jerry Kasanda s paní a vydavatel t. j.
s paní. Předsedou Sdružení je Zdeněk Hladík, jednatel-
em Ladislav Kučera. Pro Sdružení dlouhá léta oběta-
vě pracoval a dosud pracuje Adolf Wenzbauer.
Vyslovujeme totu cestou našim ve Winnipegu uctění
za to, že našim národním dělají čest.

Hilda Braunovi. -- Z Islingtonu se ozval K.
Asmus, býv. záp. voják. -- O. Hora měl uveřejněný
dopis redakci "Citizen" /Ottawa/ pod názvem
"Truth hurts Soviets". -- Prof. V. Krajina zve-
řejnil angl. studii "Czechoslovakia's War-
nings for the World", týkající se zlé ekolo-
gické situace v ČSSR. /Zájemcům pošleme ko-
pii studie. /-1.6. se dožil "75" J. Šmajzl-
Forest. -- Vězněným čs. důstojníkem na Borech
v 50. letech nebyl Čapek, ale škpt. let. Josef
Čapka, F/L, RAF, zvaný "Jednooký Joe". Janou-
šek byl v době věznění povýšen angl.
králem na Air Marshal: dekret měl
datum 28. 10. 48! -- Pí So-
nia Baťová se stala "Of-
ficer, Order of Canada".

Pražské uzenářství

638 Queen St. West.
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Majitel: J. Pichlík
Tel.: 364-1787

Chutná domácí jídla u krajanů:

The Alp's Restaurant

2872 DUNDAS ST. WEST, TORONTO M6P 1Y3
(DUNDAS & KEEL)

Plánujete-li svatby, oslavy
narozenin či schůze,
volejte:

TEL. 762-5449

Milke Sztuska

Ceny mírné, obsluha vstřícná!

kultura

Stratford 1983

JUBILEUM
ČESKÉ MLUVNICE

Ze všech slovanských jazyků má čeština nejstarší mluvnici. První mluvnice byla vydána 7. června 1533 tedy před 450 roky. U jejího vzniku v Náměšti nad Oslavou stáli čeští bratři Beneš Optát, Václav Filomates a Petr Gzel. Toto slavné výročí je jistě příležitostí nejen ke zhodnocení významu této knihy, ale i k zamýšlení nad vývojem české humanistické a pobělohorské bohemistické jazykové literatury a spisovného jazyka vůbec. Univerzita Karlova v Praze uspořádala při této příležitosti konferenci o starší české, slovenské a slovanské jazykové.

ČESTNÝ DOKTORÁT BASILEJSKÉ
UNIVERSITY.

Hlas rektora mi připadá, jako by zámečník usilovně otvíral složitý zámek nebo jako by právě zde v gotické katedrále na výroční slavnosti university probíhal přesný výzkumný proces. A není to zřejmě jen tato Lochmanova brilantní filosofická studie, která sem přivedla nebývalé velké množství zhýčkaného basilejského výkvetu; co ji ozvláštňuje a doplňuje v nevšední zážitek, je jeho důvěryplný zápal, nadšení, které v dnešní době obli- gátého škarohlídství působí až nečasově, jako by Lochman měl dar nejen bádání o Bohu, ale i apoštolský dar víry v život, radosti z něho a rozšiřování té víry mezi lidí. Vpravdě evangelická vlastnost.

Bude zajímavé dozvědět se, s jakými pocity přijala chartistka paní BOŽENA KOMÁRKOVÁ v Brně zprávu, že ji byl udělen čestný doktorát basilejské univerzity.

Čtenáři nás upozornili na zdařilý koncertní debut mladičké /9 let/ hud. umělkyně Martiny Smazalové V Roy Thomson Hall Studio 29.5. Hrála 3 nástroje: housle, klavír a zobcovou flétnu. Během večera účinkoval také její otec prof. V. Smazal.

Le roi est mort, vive le roi!

Po velikých bouřích a zmatku, který nastal ve Stratfordu odchodem Robina Phillipse a nastolením Johna Hirsche, byla letos v červnu zahájena druhá sezóna za nového režimu. Vyznačuje se tím, že na jevišti i v režii se dostali ke slovu noví lidé a každý z nich přináší mnoho kladného a skutečné osvěžení. Zdá se, že John Hirsch přes všechny původní překážky a zjevný antagonismus drží dnes pevně v ruce žezlo nad tímto tímto slavným divadelním královstvím "Stratford Festival 1983". Od června až do konce října letošního roku vystřídá se ve Stratfordu bohatý repertoár: 5 her Shakespeareových, Moliérova slavná francouzská satira Tartuffe, 2 "musicals" od Gilbert a Sullivanova, 2 hry Arthura Milera atd. K tomu se chytá několik "virtuoso performances", t.j. sólové vystoupení vynikajících herců v celovečerním monologu na malé, právě zrenovované scéně "Stage 3" atd. atd., prostě srdce malého městečka Stratford opět bije pravidelně a řeka Avon s bílými labutěmi vítá návštěvníky z celého světa. Neboť Stratford na řece Avon je dnes už světová divadelní záležitost. Přinášíme Vám obrázky z prvních představení, které jsou právě na repertoáru.

Běla.

Scéna ze hry "The Gondoliers".

Nicholas PENNELL jako Macbeth.

BLAHOPŘÁNÍ K VELKÉ POCTĚ

Dánská hudební cena Leonie Sonning za rok 1983 udělena Rafaelu Kubelíkovi.

Dne 17. června t.r. byl v Domu rozhlasu v Kodani při této příležitosti slavnostní koncert. Na programu byly 3 skladby: autory dvou byli naši krajané /Ant. Dvořák: overture "V přírodě" a Leoš Janáček: symfonická báseň "Taras Bulba". Skladbou závěrečnou /5. Symfonie Karla Nielsena/ vřadil Rafael Kubelík hold a díky zemi, jež jej udělením ceny poctila. Zmíněná hudební cena existuje od roku 1964 a jde o 50.000 dánských korun. Kubelík spolupracuje s Dánským rozhlasovým symfonickým orchestrem už 35 let. Toto těleso bylo založeno v r. 1925 a jeho první koncert byl zahájen skladbou Ant. Dvořáka; šlo o předehru k opeře "Selma sedláč". Rafael Kubelík, narozený 29.6.1914 ve vých. Čechách, byl jedním ze sedmi dětí houslového virtuósa Jana Kubelíka, který zemřel v r. 1940. Mladý Rafael už ve svých 20ti letech dirigoval Českou Filharmonii. V letech 1939-41 byl ředitelem opery v Brně. Po komunistickém puči v r. 1948 opustil svou vlast, aby -podle vlastních slov- neopustil svůj národ. Svému slovu dostál. Po 35 let působení v cizině zaníceně propaguje českou hudbu a usiluje o znovunastolení svobody a humanity v Československu. Zásadně se vždy pokládá za českého dirigenta, až přijal švýcarské státní občanství.

Dánský tisk přinesl kolem 17.6. o R. Kubelíkovi celou řadu článků. Nejzajímavějším byl článek "Hyldest til en stor musiker" /Pocta velkému muzikantovi/ z pera jeho krajana dr. Jaroslava Pavlíka, který působí na univerzitě v Odense. Udělení nejslavnější dánské umělecké ceny R. Kubelíkovi je velkým vyznamenáním pro nás všechny, ať žijeme kdekoli.

Pojištění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

**SUN LIFE
OF CANADA**

VLADIMÍR VALEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 232-1620

56 Aberfoyle Cr. Suite 400

Toronto, Ont.

/Proti Islington Subway Station./

M8A 2W4

OUR DEBT AND OUR

from page 1.

CONTRIBUTION

there was a priest in this city, Father Jaroslav Janda, who died a year ago. His clothes were always covered with hairs from his beloved dogs. He drank heavily. But he comforted almost every member of our Toronto community in trouble, sickness and in death and gave a home to people abandoned not only by our society but by their own families; there is with us tonight Mrs. Emily Peřina, who for some ten years spent her nights caring for her husband, who had lost both his legs and her days working on the polio vaccine at the Connaught Laboratories; there is with us Mirko Janeček, whose newspaper "Kanadské Listy" /he produces it single-handedly/ and archives will one day prove a most rewarding source of information for the future historians of the Czechs and Slovaks living in the free world. With his late friend Ladislav Modl he established the Canadian Ethnic Heritage Foundation and probably helped more newcomers to Canada than any of us. He also founded New Canadian Theatre and Toronto Multicultural Centre Association. Each of them made a meaningful contribution. There are more like them with us tonight and many, many more, in all walks of life, all across this land, some living and some whose names evoke our memories only when we pass their graves. Some are famous and some hardly known at all. To mention some at random: the great Karel Ančerl, Růžena Bischof, the Buštíks, the Čiperas, Irma Culík, the Cvachovecs, Charles Dobiáš, the Dojáčeks of Winnipeg, the Faltas, John Frei, conductor Nicholas Goldschmidt, Professor Jaroslav Havelka, Lota Hitschmannová of Unitarian Service of Canada, the Havliks, Jiří Hlubuček, the Chvosteks, the Janáks of Batawa, Karel and Regina Janeček of Ottawa, Otto and Maria Jelínek, major Jaroslav Kasanda, V. Kavan, P. Eng., Marie Klečková, Karel Koch, MD, the Koerners of Vancouver, the Koldinských, the Koříneks, the Kousals, Josef Kuřil, Antonín Lněnička, Bohouš Máca, Tom Mašek, Jan Matějovič, chairman of the CRTC, dr. John Meisel, the Menšíks, Stan Mikita of hockey fame, composer Oscar Morawetz, the Mráčeks, Jana and Frank Mrázek, Karel and Rudolf Nekola, the Notzls, the Obrs, Professor Stan Pech of Vancouver, the Petříčeks, Oldřich Pokorný of Sarnia, the Pallases, Jerry Polívka, Markéta Příbramská, the Přistupas, Jaroslav Reichl, the Rejhoňs, the Ronzas of Hamilton, the Rosenbergskýs, Jan Rubeš, Jitka Růžičková, Emanuel Sahánek, Jaroslav Šejnoha, Hans Selye, a principal dancer with National Ballet of Canada, Tomáš Schramek, Professors Anna and Otakar Šírek, dr. Martin Skála of Sudbury, Gustav Skála, MD, the Škubals, dr. Jiří Škvor/Pavel Javor/, the Šmajzls/Forest/, the Štafls, the Štalmacns, the Steinskýs, Walter Susskind, Oskar Sýkora, Ervín Sypták, the Tichopáds, the Třešnáks, the Vávras, Antonín Večeřa, dr. Miloš Vítek of Montreal, Erika Vitezner, the Weiders of Collingwood, Adolf Wenzbauer of Winnipeg, Rose Wilcox, Elizabeth Wiley, MD, the Štýrskýs, Lubor Zink of the "Toronto Sun". They have all given their best to make this country a better place to live. And so the few of us mentioned here tonight accept the honour of recognition not only for ourselves but also on behalf of the many, living and dead, who so richly deserve it.

TROCHU HISTORIE

Dne 15. června 1945 upořádala 3. americká armáda pod velením generála Pattona svou slavnostní přehlídku v Praze. Už tehdy se mezi našimi lidmi říkalo, že přišli o celých 6 týdnů pozdě a že se tato chyba našim národům nevyplatí... Přehlídka se mohla konat až po schválení Rudou armádou. Vybrané jednotky vítězné americké armády pochodovaly od Hradčan po Karlově mostě na Staroměstské náměstí, kde byly oficiálně uvítány primátorem hlavního města Prahy a statisíci občany. /Patton odmítl přátelství sovětských maršálů, včetně Žukova, a byl přesvědčen, že by do městečka se svou 3. armádou vyhnal Rudou armádu ze všech zemí střední a východní Evropy, včetně Litvy, Lotyšska a Estonska./

St. Catharines, Ont. 14. května 83: tamní krajané uvítali ve svém středu Vlad. Škutínu s paní.

Manipulace nevědomých

Nejnebezpečnější krycí organizací KGB je tak zvaná "Světová rada míru", která byla založena v roce 1950 v Paříži. Její aktivita byla ihned z počátku tak subverzivní, že za rok po jejím vzniku byla francouzskou vládou vypovězena. Rada se pak přestěhovala do Prahy a v roce 1954 do Vídně. Ale i pro rakouskou vládu bylo její jednání nepřijatelné a tak musela Rada Vídně v roce 1957 opustit. O tom všem se ovšem ve východním tisku neobjevil ani řádek. Až v roce 1968 se objevila Rada oficiálně v Helsinkách, odkud jsou nyní koordinovány protizápadní akce. Předsedou je indický komunistický Romeš Chandra, věrný noshled Moskvy. Za 32 let svého trvání se Rada nikdy ani o milimetr neodchýlila od prosovětské politiky, ale naopak, vždy podporovala všechny sovětské akce ohrožující nebo i provokující klidný mír. Rada je oficiálně zastoupená, nebo udržuje kontakty s níměně nežli 100 zeměmi na celém světě. A tak díky dobrému vedení KGB, štědrým financím z Moskvy a zdánlivě serioznímu náteru, ovlivňuje Světová rada míru miliony nekomunistů pro prokomunistické cíle.

Koordinace kryptomirových organizací v jednotlivých státech pod vedením KGB je v rukách Georgi Erbatova a majora Radomira Georgeviče Bogdanova. První z nich, přítel Andropova, upozornil na sebe nesčetnými cestami Moskva a celý svět, "náhodou" vždy před většími protiamerickými akcemi v tom kterém státě. Je velkým přítelem Inda Chandry. Bogdanov se dostal do styku nejen s vyššími funkcionáři, americkými politiky a akademiky, ale i s kněžskými organizacemi, kde hraje úlohu sympatizanta s církví v Sovětském svazu. Zde zůstává rozum stát, že v církevních kruzích na západě není (?) znám ateismus komunistů.

Samozřejmě disponuje organizace "Aktivních opatření" téměř neomezenými finančními prostředky. Hlavním spotřebitelem jsou západní komunistické strany, z nichž mnohé by nemohly bez finanční pomoci Moskvy vůbec existovat. Ze pomoci vyžaduje naprosté poslušnosti Kremlu, je na bilédu. Na příklad komunistická strana USA dostává pravidelně ročně kolem 2 milionů dolarů. Jedním z hlavních úkolů těchto stran je organizovat tak zvané "mírové pochody".

Globálně řečeno: sovětský aparát pro "Aktivní opatření" je vysoce rozvětvený. Otevřená propaganda, dílny na falzifikáty a desinformace, podpora zahraničních komunistických stran, vedení, podpora a organizace krycích spolků na Západě, zahraniční centra KGB. Pracovníci jsou vysoce disciplinovaní a rychle a pružně reagují na případné změny a nové směrnice.

V roce 1976 bylo zjištěno, že Sovětský svaz má postaveno 20 tisíc tanků proti západnímu Německu. NATO, které v té době mělo pouze 7 tisíc tanků a i vojsko početně značně slabší oproti sovětským armádám, mohlo čelit této převaze jedině nasazením taktické atomové zbraně. V té době měly však Spojené státy k obraně jen atomovou bombu, která by sice pronikající tanky zadržela, ale zničila by vše do okruhu 6 kilometrů. Tohoto faktu používala Moskva k propagaci. Říkala západnímu Německu (a říká stále): "Kdybychom byli nuceni vstoupit do vaší země, byla by zničena Amerika, ne námi! Proto musíte vystoupit z NATO". Obrana Evropy před nebezpečným počínáním Sovětského svazu donutila proto Spojené státy k usilovné práci jejich odborníků a tak vznikla neutronová bomba, kterou lze použít jednoduše bez velkých příprav i na krátkou vzdálenost. Uvolněné neutrony usmrtí vše do okruhu 100 metrů, ale nenadělají žádné materiální škody. Paprsky proniknou pancéřem tanků jako procházeli paprsky světla sklem. Za několik hodin je možno bez rizika vstoupit na bombardovanou území. Ideální obranná zbraň proti masové nasazeným tankům! A moskevský argument splaskl jako gumový balonek.

V dubnu 1976 dal prezident Ford zelenou výrobě neutronové bomby, ale v červnu 1977 oznámil jeho nástupce, prezident Carter, že se definitivní rozhodnutí odkládá do listopadu téhož roku. To byl ovšem signál pro počátek nevšední kampaně Sovětů proti Americe. Neváhali použít sebemenší příležitosti vytáhnout s nejtěžšími kalibry propagandy a převrátit všechna fakta na hlavu.

Masové protestní průvody byly zorganizovány téměř ve všech evropských státech, ba i v samotné Americe a Kanadě. Hromadily se protestní noty, mezi kterými nechyběla ani koordinovaná výzva 28 evropských komunistických stran k zastavení výroby této zbraně. Reč protestních not, dopisů i transparentů byla nápadně stejná. KGB přeložilo svá hesla a modely protestních not do všech jazyků světa. Neváhali ani hrát na náboženské city lidí, prezidenta Cartera nevyjímajíc.

V Americe byl rozšiřován dopis tohoto znění: "Dnes odsoudili baptisti duchovní v Sovětském svazu neutronovou bombu jako protiučení Krista a vyzývají své bratry ve Spojených státech, aby se připojili k boji o mír." (Správně mělo být řečeno: "... o sovětský mír.") Tito bojovníci o mír, řízení KGB, třikrát vnikli do kostela, kde byla mši přítomna rodina prezidenta Cartera, aby zde vyřvali svá prosovětská hesla. Propagace nebyli ušetřeni ani členové amerického kongresu.

7. dubna 1978 oznámil Carter, že se výroba neutronové bomby zastavuje. Moskva si mnu-la ruce.

Ale přišel rok 1980 a do Bílého domu přišel prezident Reagan, který ujistil své voliče, že udělá Ameriku vojensky tak silnou, že Sovětům přejde chuť pustit se do válečného dobrodružství.

Když v únoru 1981 volal Brežněv na partajním kongresu komunistů po zmrazení stávajícího stavu zbraní, měl k tomu dobrý důvod. Ohromující počet tanků (42.500) a 315 tříhlavých raket SS20 namířených na západní centra dávalo Brežněvovi uspokojivý pocit. Reagan naproti tomu měl zastaralé bombardéry B1, které by asi nikdy neohrozily Sovětský svaz a rakety MX a Pershing II, které by obrané Sovětského svazu mnoho starosti nenadělaly. Tenhle poměr neodráželo 250.000 lidí v Bonnu, 350.000 v Amsterdamu, 400.000 v Madridu a 200.000 v Athénách, aby neprotestovali proti "válečnému úmyslu Ameriky". To byl jistě vrchol organizačního umění KGB. Jeden z jejich důstojníků, Vadim Leonov, hrající roli korespondenta TASSu, prohlásil po nemírném požití vodky: "Když Moskva rozhodne, aby v Amsterdamu vyšlo do ulic 50.000 demonstrantů, tito se tam každopádně objeví. A víte, jak to dokáží? Jeden můj pokyn mým důvěrníkům na to stačí. V té době jela mašinerie KGB na plné obrátky."

Ale Reagan plní svůj slib a obrana Západu začíná být silou, na kterou se může Evropa spolehnout. Je jen třeba, aby si lidé uvědomili, kde je pravda a kde je lež a kdo to s nimi a s mírem myslí upřímně a dobře.

Položme si na závěr jednu otázku: proč jsou na Západě, kde je naprostá svoboda informací, lidé tak málo informováni a tak málo si vědomi co je ve hře? Kdyby všichni vedoucí politici následovali příkladu "železné lady", anglické ministerské předsedkyně Margaret Thatcherové a bavorského ministra Franze Josefa Straussa, byla by situace jistě jiná. Představme si, že by po náležité kampani v tisku předstoupili vedoucí politici Západu před televizní obrazovku a řekli lidem pravdu tak, jak stojí v tomto článku. Kolik lidí by se zastýdlo za svůj "pochod míru ve prospěch Sovětského svazu"? Domníváte se, že by se lidé v takovémhle množství jako dosud nechali manipulovat? Vždyť tito velkonoční demonstranti protestovali proti něčemu, co ještě není a co je má chránit a neprotestovali proti tomu, co již stojí a co je ohrožuje. Neměli by demokratické státy se alespoň trochu poučit a vyvinout větší úsilí v tom, aby jejich občane byli dobře a správně informováni?

(J.S. Podle západních pramenů)

JEDNOU VĚTOU

Kdo si objednal a zaplatil "Černou hvězdu" a "Poupata"? -- Nové knihy na skladě: V. Třešňák: "Babylon", 198 stran, \$10. L. Procházková: "Při jeď ochutnat", 105 stran, \$8. "Čína našima očima", 184 stran, \$10. -- Zatčen v souvislosti se scizenými šperky byl Vladimír Fuks. -- Zd. Mráz se přesunul z Edmontonu do Tumble Ridge, BC. -- V Kanadě existuje zemská organizace Čs. sociální demokracie, Box 25, Station "A", Mississauga, Ont. L5A 2Y9. Kdo se chce připojit? -- Lumír A. Dřevjaný se stal doktorem filozofie McGill univerzity v Montrealu. -- Inž. Jan Mráček s paní Anežkou nám poslali pohlednici ze svých cest po Evropě. -- J. Baláž žije v Edmontonu, Alta.

ČEMU SE DOMA SMĚJÍ

Přijde pán do banky v Praze, že by si chtěl uložit 500 Kčs. Úřednice sahá po vkladní knížce, ale zákazník ji zarazí: „Jakou mám jistotu, že o ty peníze nepřijdu?“

Úřednice vysvětluje, že za vklady ručí centrála banky a kdyby ta se položila, Čs. národní banka.

„A kdyby ta se položila?“, chce vědět zákazník.

— Potom za vklady ručí strana a vláda, vysvětluje úřednice.

„Nezlobte se, nalcá pán, strana a vláda, tím moc nevěřím. Co pak?“

— Pak za všechny vklady ručí sovětská strana a vláda, důrazně odpovídá úřednice. „To je totéž jako s tou naší vládou, odbyví zákazník vysvětlení. Co kdyby se sovětská strana a vláda položily?“

— Chlape mizerná, to by vám nestálo za těch vašich uševích pět set!

LIDÉ MEZI NÁMI

Nedaleko městečka Mill Bay, B.C. žije se svou paní krajan Alois Horneš, který 20. listopadu 1982 oslavil své 65. narozeniny a odešel do výslužby. /Tento mezník v jeho životě zachycuje náš obrázek vpravo./ Spojil se s naší redakcí, protože si všimnul, že píšeme o historii a činech našich západních letců a připomenul nám, aby chom nezapomínali na naši pozemní armádu 2. světové války. Poslal nám zajímavý výstřižek ze srpna 1939: na molu francouzského přístavu Boulogne-sur-Mer je plno našich vojáků a letců z polské lodi "Chrobry". Celkem šlo o 554 mužů. Prošli potom francouzskou kampaní, evakuací do Anglie /přes Bordeaux a Gibraltar/. A Horneš sloužil v Anglii u zákopnické roty /s Václavem Majerem/, znal osobně parašutisty Kubiše, Gabčíka, Bublíka. Jako ochotník hrál na armádní scéně v Londýně v "Jezdecké Hlídce", znal se s pplk. Lízálkem. Jeho jednotka zažila mnohé přesuny po Anglii a po invázi nasazena za velení plk. Šedy u Dunkirku, kde byla obklíčena silná německá posádka. Tam padla celá řada našich. Krajan Horneš nerád vzpomíná na krátkou službu ve Fr. Cizinecké Legii, kde většina četařů byli Němci v té době. V Kanadě žil jistý čas v Calgary, kde byl také předsedou odbočky ČSNS. Jeho syn Robert hrál profesionálně rugby za Vancouver Lions a Calgary Stampeders. Dcera žije provdaná v Calgary. Krajan Horneš nám laskavě zapůjčil dvě zajímavé dokumentární fotografie, které otiskujeme:

Obrázek vlevo: skupina našich vojáků v Cholmondeley v Anglii v létě roku 1940. Pátý stojící zleva je Václav Majer, pozdější čs. ministr výživy. Obrázek vpravo: Alois Horneš se svým průzkumným vozidlem při obléhání pevnosti Dunkirk v létě roku 1944.

IN MEMORIAM *Další čs. západní letec odešel na věčnost..*

Dne 7. května t.r. zemřel po srdečním záchvatu poblíž Sydney, v Austrálii, pplk. let. Vladimír Stanislav /Roger/ Pára, býv. příslušník 311. čs. bombardovací peruti, RAF, 1940 až 1945, nositel D.F.C., tří čs. válečných křížů, francouzského válečného kříže a několika dalších vyznamenání. Bylo mu pouhých 64 let. Pohřeb žehem se konal 11.5. za velké účasti příbuzných, spolupracovníků a přátel. Patřil do australské organizace Returned Servicemen's League. Za čs. veterány se s ním rozloučil Hynek Trhlík. Přítomní byl také Karel Otýpka s paní. Vladimír Pára se narodil v Horažďovicích 24. července 1918. Chtěl být inženýrem, ale otec chtěl, aby šel do poštovního oboru, protože vlastnil v Praze hotel. Mladý Pára odešel na školení do Francie a tam ho zastihlo vypuknutí války. Měl čs. civilní letecký průkaz a přihlásil se k letectvu. Prodělal několik operačních letů na zastaralých typech. Po evakuaci do Anglie se stal členem 311. čs. bomb. peruti. Na začátku létal jako 2. pilot v posádce rotného P. Ůrby. Přežili první britský nálet na Berlín. V dalších operacích nad Francií bylo letadlo rotného Páry poškozeno, během náletu na Dortmund muselo nouzově přistát na německém území. Pára byl zajat s por. Milanem Zapletalem a četařem Jaroslavem Klvaňou. Ze zajateckého tábora Stalag Luft 7B se mu podařilo uprchnout a dostal se zpět do Anglie. Později přelétával Liberátory přes Atlantik. Po válce byl posádkou u dopravního pluku ve Kbelích. Po kom. puči odešel Vladimír Pára do Austrálie. Byl ve spojení s Fr. Peřinou a s pplk. let. Josefem Šejblem.

H.T.

Čtenář ze Švýcar nás upozornil, že v klášteře "Bethanien" poblíž St. Niklaus ve Švýcarsku působí po řadu let Otec Koudelka, zvaný též Otec Vladimír. Je to známý dominikán a vědecký pracovník. Vyšel jezuitské gymnázium v Bubenči a po maturitě vstoupil do dominikánského řádu. Od r. 1946 studoval ve Frýburgu, po komunistickém puči v r. 1948 zůstal na západě. Doktorát dokončil v r. 1949. Pracuje na 200 stránkové knize o sv. Dominikovi, na které "seděl" po 15 let. Z profesorů na něho největší dojem udělal P. Braito, z cizích německý dominikán P. Lehr.

Bída i povzbuzení

Dr. Miloš Vitek

Z vyhlazovacího tábora Mauthausenu bylo dovoleno psát jen korespondenční lístky či krátká sdělení, jejichž text byl předepsán. Z tábora Dachau byly povoleny krátké dopisy. Poněvadž byly většinou cenzurovány povrchně, dalo se v nich mnoho napsat náznakově. Například text "Die Anfang Feber verstorbenen Frauen Těška Břišní und U. Plavicová waren für mich unangenehme Personen. Es war überhaupt ein Wunder, dass ich es mit ihnen so lange ausgehalten habe. Ich bin daher froh, dass sie mir nichts nachgelassen haben", znamenal, že jsem se uzdravil začátkem února jakoby zářákem bez podstatné újmy na zdraví z těžkého břišního tyfu a z úplavice/epidemie v Dachau začátkem roku 1943 po mém příchodu z Mauthausenu. Psát po pravdě o nemocech, zvláště o infekčních, bylo totiž přísně zakázáno. "Der Gruss von Frau Hořická hat mich sehr erfreut" potvrdil rodičům, že jsem dostal v potravinovém balíčku hořickou trubičku a našel v ní jejich dopis. Dopisy ve staniolu, zalité do marmelády nebo zapečené do chleba, či fotografie ukryté ve víku bonboniéry, byly jiné způsoby našeho spojení s drahými, kteří nám posílali do tábora důležité informace. Dachovské Plantáže byly střediskem táborové ilegality. Např. ve srubu, kde pracovali elektrikáři-udrzbáři, se odposlouchávala denně cizina. Odtud také vedlo ven tajné spojení a odtud šly domů české dopisy, v nichž jsme vypisovali příčiny svého zatčení, varovali příbuzné a přátele před hrozcím nebezpečím, popisovali svá strádání a posilovali své drahé uklidňujícími slovy. Abychom je neohrožovali, neposílali jsme dopisy přímo, nýbrž přes neexponované známé. Adresy odesílatelů jsme fingovali. Když se šířil koncem r. 1944 v Dachau skvrnitý tyfus a nebylo léků, posílali někteří z nás domů prosebné dopisy. Podařilo se zorganizovat sběr medikamentů, které byly posílány do tábora legální i tajnou cestou, díky obětavosti našich lékařů a lékárníků; zachránili mnoho životů. Věděli jsme, že příležitostnými dárci-ky pomůžeme našim doma překonat těžké dny, měsíce a roky čekání. Spoluvěznové v dílnových komandech zhotovovali nám různé umělecké drobnosti na černo za značného osobního rizika. Věděli jsme, že drobné pozornosti posílané domů zastřou naši velkou bídu. Posílali jsme je k narozeninám, k jmeninám, k vánocům, k velikonočním a k Svátku matek. Podařilo se poslat domů fotografie, pořízené propašovaným přístrojem, podařilo se poslat i sazenici lipky z Plantáží. K ilegálním účelům byly zhotovovány plány táborových objektů a rozmístění strážů. Mezi vězni, kteří pracovali ve stejných komandech, vyvinulo se přátelství, utužované příležitostnými pamětními dárky. Třeba ozdobnými krabičkami nebo řezbami ze dřeva. V posledních letech války, když se již uvolňoval táborový režim a balíčky s potravinami zmírňovaly bídu v lágru, hrály se v Dachau šachy. Bývalo to zvláště v zimě, kdy byla kratší pracovní doba. Pořádaly se štúbové, blokové i celotáborové turnaje a v komandech se připravovaly ceny za první místa. Bylo to hlavně šachové figurky, šachovnice, cigaretové špičky nebo dokonce cigaretová pouzdra s vyřezanými monogramy, vězeňskými čísly a s věnováními. Přes Plantáže dostala se do tábora knížka s rozhlasovou hrou od mého mauthausenského přítele, básníka Rajmunda Habřiny, s níž jsem prožíval před rokem peklo planýrky v Mauthausenu, a který, nemoha tam často usnout pro bolest v omrzlých prstech na rukou a

Dokončení na str. 7.

IN MEMORIAM

Emanuel Novotný, nar. 21. 11. 1904, zemřel 11. dubna 1983 v Praze. Před válkou byl dopravním pilotem ČSA. Po okupaci odešel přes Polsko a Francii do Anglie, kde byl u 311. čs. bomb. peruti. 16. 10. 40 po náletu na Brémy byl jeho letoun sestřelen nad Holandskem. Byl s A. Šestákem zajat.

Jan Šerhan, nar. 6. 5. 1907, zemřel 13. 2. 1983 v Praze. Před válkou byl šéfpilotem u fy Baťa. V Anglii sloužil jako noční stíhač u 68. britské peruti. V 50. letech byl postižen jako mnozí jeho přátelé. /U 68. peruti byla "A" letka československá./

SDRUŽENÍ PŘÁTEL
LETců SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

Pokud se týče počtu členů, přehoupli jsme se přes stovku: máme 108 členů. Vyhovujeme přání některých a nejmenujeme veřejně. Dva noví členové nemají námitek: pí Anna Šejblová/vdova po býv. veliteli 311. peruti/ a Václav Holub z Anglie. --Vít Angetter z USA nám dal svolení k otištění reportáže dr. M. Vítky týkající se ilegálního letu tří čs. Dakot do záp. Německa na jaře r. 1950. Jeden z účastníků--O. Doležal--je v Anglii v nemocnici s ochrnutými rukami. --Hledáme býv. RAF letce Josefa Čermáka, který žil v Sydney a dnes je v USA. --L. Valoušek napsal článek "Poslední let" o A. Vašátkovi, který jako velitel čs. wingu zahynul v boji nad Francií 23. 6. 1942. --Dostali jsme do archivu článek "Czech Bombers with a Historic Battle Cry" z D. Telegraphu z 8. 8. 1942. Také článek z "Ev. Standard" ze 7. 9. 1966 týkající se návštěvy Air-Vicemarshal dr. K. Janouška v Anglii. --Pplk. let. Alois Liška od 312. čs. peruti napsal knihu "Jak se pláší smrt". Vyšla nyní v Praze. Románový styl, pozměněná jména, ale obsah znamenitý. /Máme v archivu./ --Jinak nám jeden člen zapůjčil fotografie těchto mužů: V. Řídkošil a K. Kordula na lodi "Karavan", Fr. Mlejnecký, Robert Osenský, Jan Klán a Vlastimil Veselý /z 312., pak u 68. noční /, Bohuslav Kovařík, Václav Šlouf, Josef Hubáček, mjr. let. Fr. Novák/"čs. král vzduchu"/, havárie Spitfire MK V. 15. 4. 44, pilot: Arnošt Mrtvý, gen. Janoušek, Air Marshal Woodforth a W/C Jar. Hlaďo, F. Cornell a gen. Janoušek, skupinová fotografie celé 68. noční stíhací peruti RAF, E. Foit, F. Fajtl, J. Čermák, T. Vybíral, K. Mrázek a Fr. Doležal, W/C Vladimír Nedvěd, F/O Josef Bednář, DFC /zemřel před třemi lety v NY, jako motocyklový závodník konkuroval F. Juhanovi/. --Máme kopii knihy "Národní odboj na Jičínsku 1939-45", vyšla v r. 1975. Obsahuje mj. podrobnosti o těchto záp. letcích: F. Bekr, J. Brož, J. Doubek, S. Fejfar, R. Holeček, Ot. Hrubý, Z. Kopecný, Josef Kraus, B. Liška, Jar. Liška, F. Mlejnecký, Josef Mohr, J. Morch, Jar. Nýč, Jiří Sehnal, Mir. Styblik, M. Špot, F. Truhlář, V. Veselý a Adolf Vrána. /Popisuje celkem nezájatě události kolem zatčení doc. V. Krajiny./ --Zajímavý je záznam o sestřelení Junkerse 88, 8. 10. 40, třemi Hurikány, z nichž ve dvou byli čs. piloti /Vašátko, Stehlík/. --V BC žije J. Novosád, který létal s Vellou, Linhartem a Raimanem. --O. Malanka z USA uvítal, že věnujeme pozornost vojákům a letcům 2. války. --Máme nyní dvě pěkné fotografie DANY, maskota 312. čs. stíh. peruti. --Kdesi v Arizoně žije pplk. Jan Klán, býv. let. attaché v Moskvě, pak poúnorový exulant. --J. Rozwadowski napsal pro torontský list "Glos Polski" článek "Lotnicy-Czesi w kampanii wrześniowej". Obsahuje mnoho jmen našich letců z r. 39. --O. Stoupová, roz. Berounská nám zapůjčila fotografii prez. Beneše, jak jejím bratrovi Ivovi za přítomnosti gen. A. Vicherka, gen. Ingra a gen. K. Janouška předává Čs. vál. kříž pro jeho otce, který zahynul na palubě angl. křižníku "Edinburg" v květnu 42. --Archiv RCAF projevil zájem o fotografie uveřejněné v "KL". --13. 6. zemřel v Kolíně pplk. let. Jiří Sehnal, nar. 1916. Po zranění oka byl z létání vyřazen a sloužil jako zpravodajský důstojník. --V Praze zemřel ve věku 100 let gen. Ant. M. Číla, ruský legiooár. Na jeho pohřeb přišel voj. velitel Prahy a dva důstojníci z MNO. --Máme kopii závěti Karla Weisse, spolupodepsanou J. Šejblem a J. Pouchlým. --Zajímavý je vál. denník F/O Leoše Anderleho, posledně pilota u 138. britské peruti, který zahynul 10. 12. 42 v moři u Malty. --Skvostnou publikací je kniha "A Lifetime of Service 1918-1983", na počest 65. výročí založení RAF. Má 140 stran zajímavého textu a barevných fotografií. O našich není zmínka?

Vzpomínáme padlých a nezvěstných druhů v červnu a červenci

Rt. Josef Novák, † 2. 6. 1940 ve Francii.
Npor. Josef Dekastello, † 3. 6. 1940 ve Francii.
Čet. Stanislav Popelka, † 3. 6. 1940 ve Francii.
Čet. Josef Bendl, † 7. 6. 1940 ve Francii.
Npor. Jaroslav Gleich, † 13. 6. 1940 ve Francii.
Čet. Josef Hranůčka, † 5. 6. 1940 ve Francii.
Por. Miloslav Švle, † 4. 6. 1941, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Rt. Josef Komínek, † 8. 6. 1941, 310. čs. stíh. peruti RAF.
Mjr. Jaroslav Malý, † 6. 6. 1941, Inspektorát čs. let.
Npor. Tomáš Kozák, † 14. 6. 1941, 242. stíh. peruti RAF.
Čet. Albín Nassvetter, † 17. 6. 1941, 1. stíhací peruti RAF.
Npor. Bohumil Horák, † 29. 6. 1941, 1. stíh. peruti RAF.
Rtm. Antonín Plocek, † 2. 7. 1941, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Rtm. Oldřich Holma, † 2. 7. 1941, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Čet. Adolf Doležal, † 2. 7. 1941, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Voj. Jaroslav Lančík, † 2. 7. 1941, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Voj. Jaroslav Petruclia, † 2. 7. 1941, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Por. Richard Hapala, † 2. 7. 1941, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Ppor. Antonín Kašpar, † 10. 7. 1941, 1. S. S. RAF.
Voj. František Dunděra, † 13. 7. 1941, 4. A. O. S. RAF.
Voj. Zdeněk Hytka, † 14. 7. 1941, 4. A. O. S. RAF.
Čet. Josef Drčka, † 13. 7. 1941, 4. A. O. S. RAF.
Svob. Jan Maršálek, † 14. 7. 1941, 4. A. O. S. RAF.
Npor. Antonín Velebnovský, † 16. 7. 1941, 1. Sq. RAF.
Čet. Josef Melena, † 21. 7. 1941, 2. S. F. T. S. RAF.
Svob. Miloslav Drnek, † 21. 7. 1941, 2. S. F. T. S. RAF.
Čet. Václav Brejcha, † 19. 6. 1941, 257. Sq. RAF.
Rt. Jiří Mareš, † 17. 7. 1941, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Čet. Karel Valach, † 22. 6. 1941, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Srtm. Jan Hejma, † 22. 6. 1941, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Por. Vilém Konštacký, † 22. 6. 1941, 331. čs. bomb. peruti RAF.
Npor. Leonhard Smrček, † 22. 6. 1941, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Rt. Alois Rozum, † 22. 6. 1941, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Čet. V. Uher, † 30. 6. 1941, 257. polská stíh. peruti.
Rt. Václav Netík, † 20. 7. 1941, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Čet. Miloslav Jindra, † 20. 7. 1941, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Ppor. Jaroslav Partyk, † 20. 7. 1941, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Voj. K. Friedl, † 25. 6. 1942, 14. Sq. RAF, Střední Východ.
Škpt. Josef Ocelka, † 21. 7. 1942, Inspektorát čs. let. v Londýně.
Kpt. Miloslav Cigler, † 15. 7. 1942, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Rt. František Novák, † 15. 7. 1942, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Rtm. Vilém Orlik, † 15. 7. 1942, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Rt. Rudolf Puncif, † 15. 7. 1942, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Rtm. Josef Dygrýn, † 4. 6. 1942, 1. Sq. RAF.
Rt. Jan Jeřábek, † 15. 7. 1942, 313. čs. stíh. peruti RAF.
Por. Ondřej Poslušný, † 25. 6. 1942, 32. Sq. RAF.

Por. Jaroslav Čermák, † 4. 6. 1943, 313. čs. stíhací peruti RAF.
Des. Julius Šabík, † 12. 6. 1943, 34. SFTS Kanada.
Čet. Miloslav Čáp, † 17. 6. 1943, 5. A. F. U. RAF.
Ppor. Benedikt Blatný, † 8. 7. 1943, 32. SFTS Kanada.
Svob. Svatopluk Malý, † 8. 7. 1943, 32. SFTS Kanada.
Rtm. Jaroslav Dohnal, † 12. 7. 1943, 2. D. F. RAF.
Rt. Miroslav Moravec, † 7. 6. 1944, 310. čs. stíhací peruti RAF.
Rtm. Vilém Nosek, † 11. 6. 1944, 312. čs. stíhací peruti RAF.
Srtm. František Kotiba, † 20. 6. 1944, 51. O. T. U. RAF.
Ppor. František Naxera, † 29. 6. 1944, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Čet. Josef Jiroušek, † 29. 6. 1944, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Npor. Václav Zímal, † 29. 6. 1944, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Čet. Ladislav Žilák, † 29. 6. 1944, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Rtm. Emil Kudlínek, † 29. 6. 1944, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Čet. Josef Kubát, † 29. 6. 1944, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Čet. Walter Stano, † 29. 6. 1944, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Rt. Miloslav Štěpánek, † 29. 6. 1944, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Čet. Jaroslav Kaláček, † 10. 7. 1944, 8. A. G. S. RAF.
Ppor. Karel Novotný, † 13. 7. 1944, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Des. Pavel Dřevěný, † 13. 7. 1944, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Srtm. Ludvík Košek, † 13. 7. 1944, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Čet. Miloslav Maňásek, † 13. 7. 1944, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Rt. Rudolf Němec, † 13. 7. 1944, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Čet. asp. Jan Hornung, † 13. 7. 1944, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Rtm. Václav Tarantík, † 13. 7. 1944, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Svob. Jan Filip, † 13. 7. 1944, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Čet. asp. Václav Čapek, † 13. 7. 1944, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Por. Stanislav Mašek, † 22. 7. 1945, Čs. Depot RAF.
Rt. Josef Košnar, n. 5. 6. 1940, Francie.
Npor. Jiří Král, n. 8. 6. 1940, Francie.
Rt. Emil Morávek, n. 8. 6. 1940, Francie.
Npor. Jiří Macháček, n. 8. 7. 1941, 145. Sq. RAF.
Rt. Jan Čtvrtek, n. 20. 7. 1941, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Rt. Václav Valeš, n. 20. 7. 1941, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Rtm. Pavel Babáček, n. 20. 7. 1941, 311. čs. bomb. peruti RAF.
Rtm. Evžen Halamásek, n. 2. 6. 1942, 313. čs. stíh. peruti RAF.
Škpt. Alois Vašátko, n. 23. 6. 1942, čs. stíhací skupina RAF.
Ppor. Josef Holub, n. 15. 7. 1942, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Rt. Hugo Dostál, n. 15. 7. 1942, 311. čs. bombardovací peruti RAF.
Kpt. Josef Stránský, n. 21. 6. 1944, 21. Sq. RAF.
Npor. František Bouda, n. 21. 6. 1944, 21. Sq. RAF.
Čet. JIM Bauer, † 28. 6. 1944, 310. čs. stíhací peruti RAF.
Rtm. Jindřich Landsman, n. 15. 6. 1945, 310. čs. stíhací peruti RAF.

Na 40 zástupců cizojazyčných sdělovacích prostředků z jižního Ontaria mělo ve dnech 6. až 12. června možnost poznat severozápadní část provincie, jmenovitě Thunder Bay, Atikokan, Quetico, Fort Frances, Stour Narrows, Kenora, Vermillion Falls a Dryden. Byli hosty příslušných obchodních komor, městských rad a setkali se se dvěma starosty /Fort Frances, Kenora/. Průvodcem jim byl sympatický inspektor OPP Wayne Peterson. Ethničtí novináři shlédli instituce mající za úkol hašení lesních požárů, školky lesních stromků, továrny na papír. Navštívili také krátkou známou Minaki Lodge. Zajímavé byly také staré koloniální tvrze, indiánské vesnice, ovčí farmy a přírodní rezervace. Ve skupině byl i vydavatel t.l. Obrázek je z konferenčního střediska Quetico, poblíž Atikokan, u jehož kolébky stál i krajan Henry Weisbach z Toronta. Vedoucím střediska je G. Bartsch.

Bliží se 15. výročí srpnové okupace. Obrázek zachycuje při Vlažnou při loňské demonstraci v Sydney.

Pardubice a ing. Jan Kašpar

První pokusy o vzlety se konaly od jara 1910 víceméně skrytě bez příslupu široké veřejnosti; pardubické noviny přinesly již 12. března první článek o Kašparových pokusech a již 16. dubna 1910 se tento den zapsal do dějin české aviatiky jako první úspěšný let Kašparův nad vojenským cvičištem. To již Kašpara znal i český tisk. A pak byl 19. června uskutečněn první veřejný vzlet před obecním, jež se shromáždilo v ohromném množství na cvičišti, aby vidělo „prvního létajícího českého aviatika“. Obě tato data postavila české letectví vlastně na první místo v dějinách letectví tehdejší monarchie a Pardubice se zcela právem mohly pokládat za „kolébku české aviatiky“.

Ing. Jan Kašpar přes svou skromnost nechtěl složit ruce v klín. Hned následující veřejný vzlet se konal za čtrnáct dní v rivalském sousedním Hradci Králové, pak následující skvělé dvou denní produkce v Praze — Oseku, vzlety v Josefově, Hronově, Prostějově, Černovicích, znovu v Praze a v Českých Budějovicích. Všude sklízel ohromné úspěchy — vždyť desítky tisíc diváků viděly něco ohromujícího a fantastického — létajícího člověka! Nadšené a rozsáhlé komentáře nám o těchto Kašparových produkcích přináší denní listy, místní tisk a sportovní časopisy; byly naplněny nejen nadšením, ale i vlasteneckým zápalem.

Druhý rok Kašparovy činnosti přinesl jeho největší úspěchy a vyvrcholení. K dosud jen místním produkcím přibývaly totiž díky zkušenostem z roku 1910 i mezinárodní lety. První provedl Kašpar 30. dubna 1911 na trase Pardubice — Chrudim a zpět; byl nepochybně zkouškou na připravovaný dálkový let Pardubice — Praha.

Den jeho provedení 13. května 1911 vešel do dějin českého letectví jako první dálkový me-

ziněský let aeroplánu s českým pilotem. Další mezinárodní lety byly spojovány s letectvou produkcí v cíli jako např. v Čáslavi, Vysokém Mýtě, Kolíně a Dvoře Králové. Obvykle jedná cestu byla absolvována vzduchem, druhá pak využila dopravy po železnici nebo silnici (letadlo byla demontována).

Významným byl let Mělník — Praha dne 6. prosince 1911, protože jako cestující letěl s Kašparem redaktor Jaroslav Kalva, který se zapsal do dějin aviatiky jako první cestující přepravený nad českou půdou. A jako novinář si přirozeně nemohl nechat ujít, aby napsal reportáž takřka v létadle. Byla otištěna v pražském časopisu „Sport a hry“.

V roce 1912 se ing. Kašpar věnoval převážně jen instruktorské činnosti ve své „aviatické škole“ na pardubickém cvičišti. Procházeli jí další zájemci o aviatiku, kteří si ovšem tento sport velice drahý mohli dovořit. V létě ještě uspořádal veřejný vzlet v Jindřichově Hradci a do počátku první světové války již víc aktivně aviatiku neprovozoval.

ing. Jan Kašpar
20. 5. 1883 - 2. 3. 1927
100. VÝROČÍ NAROZENÍ

V srdcích Pardubáků je trvale zapsán jako jeden z nejvýznamnějších rodáků

Matica slovenská

Letos uplyne 120 roků od založení první oficiální kulturní a společenské organizace na Slovensku — Matice slovenské.

Přímým podnětem pro její vznik bylo založení Maďarské akademie věd v roce 1825. A protože ostatní národy v tehdejší habsburské monarchii neměly v této době žádné vědecké a kulturní organizace, začaly si zakládat tak zvané matice. Jako první vznikla roku 1826 Matice srbská, později Matice lužická a další. Jako předposlední byla r. 1863 založena také Matice slovenská.

V zakládací listině Matice slovenské se píše, že to má být nepolitický a nenáboženský spolek, usilující o kulturní, společenský a vědecký rozvoj slovenského národa. A v prvních letech byla skutečně její činnost zaměřena do oblasti vědecké, muzejní, vydavatelské a kulturně-výchovné.

Matica slovenská získala již

v prvních letech své činnosti značný okruh členů ze všech slovenských vrstev. Ale již roku 1875 byla násilně maďarskými úřady uzavřena pro údajnou politickou činnost. A na své znovuvytváření a znovuzahájení činnosti musela čekat až do roku 1919 — tedy až do vzniku Československé republiky. V Masarykově republice začala nová kapitola její činnosti.

Začala vznikat speciální vědecká oddělení, rozvíjela se vydavatelská činnost. Matice pomáhala a usměrňovala práci divadelních, pěveckých a tanečních sborů na celém Slovensku. Největší počet členů — více než 300 tisíc — dosáhla v letech 1945 až 1948. Poválečný dynamický vývoj na Slovensku si však také vynutil založení Slovenské akademie věd. Část dosavadní činnosti Matice slovenské se přenesla do této nově založené vědecké instituce.

Matica slovenská má ve svých archívech nejbohatší sbírky slovenských knih a rukopisů, které jsou důležitě pro studium národní kultury Slováků. V roce 1954 byl přijat zákon o Matici slovenské a Matice se stala státní institucí. Šírky Matice se rozrostly z původních 300.000 na 2.700.000 knih. Matice má nejbohatší hudební archiv — literární archiv obsahuje 1,5 milionů dokumentů, v hudebním má kolem 120 tisíc lidových písní.

Na začátku 20. století, kdy velmi mnoho Slováků odcházelo za prací do Francie, Belgie či do zámoří, především do USA a Kanady, snažila se Matice slovenská udržovat s nimi spojení, upevňovat v nich vědomí příslušnosti k slovenskému národu. Vy-dávala pro ně knihy a časopisy, pomáhala jim při zakládání kra-janských organizací a spolků. Byla vydána i "Pravidla slovenského pravopisu" ve francouzštině a angličtině.

Bída i povzbuzení

Pokračování se str. 5.

na nohou, improvizoval nám na prknech mauthausenského bloku 13 verše, obsažené v pozdější sbírce Vězeň za dráty, již po návratu z tábora vydal. Byla to jeho hra Silvio Pellico, vězeň špilberský, kterou naši hoši provedli na Štědrý den a na Hod Boží 1942. Pro nebezpečí byla to ovšem jen recitace kamarádů za stěnou štuby/za níž býval ukryt radiový přijímač/. Hru jsem sám neslyšel. Ležel jsem tehdy v horečce v táborové nemocnici s břišním tyfem. Vyprávěli mi o ní kamarádi, když jsem se probral na Nový rok z halucinací.

Z plantáží jsme pronášeli bránou do tábora a večer pak pašovali do nemocnice vysíleným kamarádům zeleninu a vitamíny, které se v Plantagenkommando připravovaly z gladiol pro německou armádu. K pašerákům patřil také dr. Josef Beran, který pracoval v Gemuse-Magazínu a měl tam zeleninu při ruce. Často vzpomínám s pohnutím na jeho projev O lásce k vlasti na kulturním večírku českých kněží na 26. bloku. Bylo to s pásmem hudby a recitací: Dvořákova Humoreska, Fibichův Poem, Šaldův Selský sv. Václav, Bažbinova Modlitba za vlast. Mezi posluchači byli kanovník Bohumil Stašek, Msgr. Alois Tylinek, dr. Štěpán Trochta, Adolf Kajpr, Alois Čáp, Karel Fanfrdla a Alois Kolářek.

Na 20. bloku byl improvizován pěvecký sbor a zpívalo se Smetanovo Věno, pak jeho Modlitba, Foerstrovy Velké šířé rodné lány a Z osudu rukou, Křižkovského Odpadlý od srdce, a národní písně.

HUDEBNÍ NÁSTROJE

SE SLEVOU AŽ 30 PROCENTNÍ VÁM DODÁ

JIŘÍ DANEŠ

Známe jako dirigent Čes. rozhlasu a TV a jako klavírista a Benaš.

Flétny, klarinety, trombony pod \$250.

Dříve, než zakoupíte jakýkoliv hudební nástroj, zavolejte

TORONTO 266-1659

Nikde nekupíte za výhodnější cenu. Odborná porada.

Už tři roky uplynuly, co nás opustil obětavý washingtonský Sokol br. Matěj Neumann, na obrázku vpravo. Uprostřed je sestra Marie Provazníková, která za krátký čas určitě překoná tu stovku. Třetí je br. Vavro Ryšavý z Washingtonu. Všichni tři začali sokolovat od dětství. Vavro Ryšavý vydal nedávno knihu "Žilina a Slovenské národní povstání", kterou doporučujeme. Obrázek nám zapůjčil Zdeněk Pražák, vedoucí čs. rozhlasu v Clevelandu a tiskový tajemník Svazu čs. sportovců v zahraničí.

WINZE'S MEAT MARKET

ILJA ŠANDA

Čerstvé domácí a evropské uzeniny.

307 Roncesvalles Ave., Toronto.

Tel.: 533-5165

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

V Paříži zemřela nedávno lékařka-lidumilka Helena Hornychová. --Jaroslav Zich byl pro zpronevěru spolkových peněz vyloučen ze Sokola New York a rezignoval na členství v Radě svob. Československa. --Dr. Mikuláš Ferjenčík uveřejnil v č. 331 "Věstníku" Čs. nár. Rady americké první část svých vzpomínek "Bol som po-

verenikom vnútra". --Knížka "Básník", studie máchovské otázky, vyšla prvně v Melantrichu v r. 1936. Nyní ji znovu vydala J. Fuchsová, P.O. Box 66453, L. Angeles, Ca. 90066, USA. --Tomáš Martin se usadil v College Park, S. Australia. --Ve Stuttgartu začaly vycházet "Zprávy Sdružení čs. krajanů v Baden-Württembersku". Adresa: Postfach 501172, 7000 Stuttgart 50, W. Germany. --J. Nermuť z Tasmanie napsal článek k 190. výročí narození Josefa Ressela, rodáka chrudimského, který vynalezl lodní šroub. Upozornil nás, že v publikaci Readers' Digest "The inventions that changed the world" je tento vynález přisuzován jistému Švédovi, který s ním přišel o 9 let po Resellovi. --P. Pastrňák vydal nový seznam knih na skladě. Adresa: Lindengasse 5, 1070 Wien, Austria. --Vilém Prečan sestavil knihu "Human Rights in Czechoslovakia". Cena \$US 20, adresa: Help and Action Committee, Box 11, 77850 Hélicy, France. --V N. Madison, Ohio, USA vychází revue "Carpatho-Rusyn American", adresa: 5485 Forest Glen Rd. --V Anglii se dožil "75" Karl Baum, zakladatel Int. Council of Jews from Czechoslovakia. --Došlé pozdravy: J. Josten/Anglie/ z Toulouse, Francie, F. Nový z Austrálie, J. Polínek/Švýcarsko/ z Egypta, Havlíčkovi/Švýcarsko/ z Jugoslávie, Anuš a Petr Benešovi/USA/ z Floridy, J. Š./Anglie/ z Korziky, pí. Moušková z Holandska, skupina čs. skautů z Clattu, NSR, Švejdovi/Švýcarsko/ z Turecka. --Příspěvky na "Radio Free Kabul" lze poslat na: American Aid for Afgan, 6443 S.W. Beaverton Hgway, Portland, Or. 97221, USA. --V r. 1939 se z Austrálie přihlásili do čs. armády v Anglii: kpt. Sládek, por. Klausner, vojín: Gašinec, Čapek, Reiser, Wostry. /Čapek jediný za války zahynul jako letec. --Dr. J. Brada, Sandgrubenweg 133/I, 8000 München 83, vydává "Berichte über die Tätigkeit der tschechoslowakischen Emigration". --U Žáků v Savannah, Ga. měli svatbu: jejich dcera Helen se provdala za p. Row. Novomanželé se usadili v New Mexiku. --V New Yorku zemřel redaktor Radia Free Europe Ludovít Šebesta, 61. --

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ

V Malmö v jižním Švédsku dělá našemu národu a našemu umění čest malíř Luděk Holub, který 10. června t.r. oslavil své 55. narozeniny. Pracuje pro hlavní knihovnu v městě a v jejím rámci pořádá výstavy a pod. Je to vynikající malíř a grafik. Vystudoval reálku v Nymburku, pak šel na Ústav kresby a malby do Prahy; byl žákem prof. C. Bondy. 1954-58 studoval umění ve Varšavě. Se ženou a dvěma dětmi odešel do exilu po okupaci r. 1968. Přes Rakousko emigroval do Švédska, kde zakotvil a kde má úspěchy. Měl výstavy ve všech větších švédských městech a také v Kodani. Spolupracuje se Sdružením Čechoslováků v jižním Švédsku a s naší sesterskou publikací ve Skandinávii.

Československá sociálně-demokratická strana byl čs. komunisty rozpuštěna v r. 1948 a od té doby byla její existence zakázána. V roce 1978 by oslavila 100. výročí svého vzniku. Zatímco toto významné výročí bylo v dnešním Československu vzpomenu to tajně, v exilu se konala oficiální oslava v curyšském Lidovém domě koncem června. Při této příležitosti zasedal rozšířený Výkonný výbor strany, za předsednictví dr. Viléma Bernarda z Anglie. Náš obrázek zachycuje účastníky zasedání v r. 1978, zleva: J. Mlynčár, Jar. Krejčí, J. Nedvěd, Jiří Loewy, Vilém Bernard, Ota Koutný, J. Vostřebýš, Mir. Souček, Jan Pollák, Radomír Luža, Miroslav Tuček, J. Doleček, Antonín Vlach, J. Srnec, Ludvík Kolín, Josef Jiša a Mirko Janeček.

Letos - ve dnech 20. a 21. srpna - se bude v Curychu konat řádný sjezd strany a očekává se, že delegáty vyšlou zemské organizace existující v Anglii, v záp. Německu a Nizozemí, v Rakousku, v Kanadě, v USA a ve Švýcarsku, jakož i jednotlivci z jiných zemí svobodného světa. Zemská organizace v Kanadě ráda pošle vážným zájemcům další podrobnosti o plánovaném sjezdu, zvláště kopii zajímavé studie prof. Krejčího o budoucnosti demokratického socialismu.

Fr. Schwarzovi, který byl za války v Anglii, vrátil se do Prahy po válce, byl zatčen a na Pankráci ve vězení zemřel. --Vyšlo další číslo "Střípků z klubu", péčí Čs. Klubu na N. Zélandě. Novým předsedou je L. Hes. --V NSR vychází "Reunion českých rytířů řádu sv. Lazara Jeruzalémského". --25 čs. uprchlíků čeká v Řecku na emigraci do zámoří. --V Hamburku zemřela Anny Ondráková, 80, býv. čs. herečka. --V Ženevě zemřel T. Bednář. --Zmenšeniny Čs. vál. Kříže plánuje prof. A. Karlovský, Wartenbergstr. 43, 4127 Birsfelden/Basel, Switzerland. --Jiří Lederer měl v "Obrysu" článek "Jaký vlastně optimismus?" Přimlouvá se za spolupráci všech utlačovaných národů. --Luděk Pachman napsal v č. 3. "Národní Politiky" podnětný článek "Zaslouží si Charta 77 podporu?" Odsuzuje spolupráci skupiny kolem "Listů" a p. P. Janýra z Rakouska s tzv. "mírovým hnutím". V pozadí je západoněm. skupina "zelených" a dál v pozadí - podle L. Pachmana - nikdo jiný, než Moskva.

Osobní půjčky na nejnižší úrokovou míru
Speciální vklady - Šeková služba

KAMPELIČKA

CZECHOSLOVAK TORONTO
CREDIT UNION LTD.

740 SPADINA AVENUE • TORONTO
ONTARIO M5S 2J2

Telephone: 925-0557

Ofední hodiny: V pondělí a v pátek od 10 do 7 hod.
Úterý, středa, čtvrtek, 10 do 5 hod.